

C.S. LEWIS
DE KRONIEKEN
VAN

NARNIA

3

Het paard
en zijn jongen

Het paard en zijn jongen

DE KRONIEKEN VAN NARNIA

Oom tovenaer

De wereld achter de kastdeur

Het paard en zijn jongen

Prins Caspian

De reis naar het Morgenland

De zilveren zetel

De eindstrijd

KOKBOEKENCENTRUM UITGEVERS • UTRECHT

Vertaling: Imme Dros
Omslagontwerp: Gallimard Jeunesse (Frankrijk)
Handlettering: Anne Rombouts
Omslagbelettering: Staal Ontwerp
Lay-out binnenwerk: Crius Group

ISBN 9789026625497
ISBN 9789026625503 (e-book)
ISBN 9789026625725 (audiobook)
NUR 277

© 2022 KokBoekencentrum Uitgevers, Utrecht

Oorspronkelijk verschenen onder de titel *The Horse and His Boy*.

The Chronicles of Narnia®, Narnia® and all book titles, characters and locales original to The Chronicles of Narnia are trademarks of C.S. Lewis Pte. Ltd.

Use without permission is strictly prohibited.

Copyright © 1954 by C.S. Lewis Pte. Ltd.

Published in the Dutch language under licence from The C.S. Lewis Company Ltd.

All rights reserved. No part of this book may be used or reproduced in any manner whatsoever without written permission except in the case of brief quotations embodied in critical articles and reviews.

Alle rechten voorbehouden

KokBoekencentrum Uitgevers vindt het belangrijk om op milieuvriendelijke en verantwoorde wijze met natuurlijke bronnen om te gaan. Bij de productie van het papieren boek van deze titel is daarom gebruikgemaakt van papier waarvan het zeker is dat de productie niet tot bosvernietiging heeft geleid.

INHOUD

1	-	Hoe Shasta aan zijn reizen begon	9
2	-	Een avontuur onderweg	21
3	-	Voor de poorten van Tashbaan	33
4	-	Shasta stuit op Narnianen	45
5	-	Prins Corin	57
6	-	Shasta tussen de tombes	69
7	-	Aravis in Tashbaan	79
8	-	In het huis van de Tisroc	89
9	-	Door de woestijn	99
10	-	De kluizenaar aan de zuidgrens	111
11	-	Een ongenode metgezel	123
12	-	Shasta in Narnia	133

13 –	Het gevecht bij Anvard	143
14 –	Hoe Brie weer goed wijs werd	155
15 –	Hi ha Rabadash	165

HOOFDSTUK 1

Hoe Shasta aan zijn reizen begon

Dit is het verhaal van een avontuur in Narnia, Calormen en de landen ertussen, in de gouden eeuw toen Pieter de Grote hoge koning van Narnia was en zijn broer en twee zusters meeregeerden als koning Edmond, koningin Suze en koningin Lucy.

In die dagen woonde ver naar het zuiden in het land Calormen een arme visser, Arsheesh, aan een kleine zeekreek en bij hem woonde een jongen die hem ‘vader’ noemde. De naam van de jongen was Shasta. De meeste dagen ging Arsheesh ’s morgens in zijn boot uit vissen en ’s middags spande hij zijn ezel voor een kar, laadde de vangst erin en reed een paar kilometer naar het zuiden om de vis in het dorp te verkopen. Als hij goed had verkocht kwam hij in een redelijk humeur thuis en zei niets tegen Shasta, maar had hij slecht verkocht, dan zocht hij iets tegen Shasta, schold hem uit en sloeg hem soms. Er was altijd wel iets te vitten, want Shasta moest veel doen: netten boeten, kleren wassen, eten koken en hun hut schoonhouden.

Shasta vond dat er aan de zuidkant van de hut weinig te beleven viel. Hij was een paar keer met Arsheesh meegegaan naar het dorp. Daar zag

hij alleen mannen zoals zijn vader: mannen in lange, vuile gewaden, op houten schoenen, omgekruld bij de tenen, met op hun hoofd een tulband en aan hun kin een baard, mannen die heel traag praatten over heel saaie dingen. Maar hij was erg geïnteresseerd in alles wat in het noorden lag, omdat niemand die kant ooit op ging en hij er zelf nooit heen mocht. Als hij buiten de netten zat te boeten en alleen was, keek hij vaak verlangend naar het noorden. Je zag alleen maar een groene helling omhooggaan naar een vlakke bergkam en daarachter lucht met misschien een paar vogels erin.

Als Arsheesh thuis was vroeg Shasta weleens: ‘O, mijn vader, wat is daar achter de heuvel?’ Als de visser in een slecht humeur was, zou hij Shasta om zijn oren slaan en hem toesnauwen zich met zijn werk te bemoeien. Was hij in een vreedzame bui, dan zei hij: ‘O, mijn zoon, laat je geest niet afleiden door nutteloze vragen. Want een van de dichters heeft gezegd: *Aandacht voor arbeid is de basis van welvaart, maar wie vragen stelt naar wat hem niet aangaat, stuurt een narrenschip naar de rots der armoede.*’

Shasta dacht dat er achter de heuvel een of ander schitterend geheim moest zijn dat zijn vader voor hem verborgen wilde houden. In werkelijkheid praatte de visser zo omdat hij niet wist wat er in het noorden was. Kon hem niet schelen ook. Hij had een erg praktische aard.

Op een dag kwam er uit het zuiden een vreemdeling die in niets leek op de mannen die Shasta ervoor had gezien. Hij reed op een sterk bont paard met golvende manen en staart terwijl zijn stijgbeugels en hoofdstel ingelegd waren met zilver. De piek van een helm stak vanuit het midden van zijn zijden tulband omhoog en hij droeg een maliënkolder. Aan zijn zijde hing een gebogen kromzwaard, een rond schild bezaaid met koperen noppen hing op zijn rug, en zijn rechterhand omklemde een lans. Zijn gezicht was donker, wat Shasta niet verbaasde, want alle mensen in

Calormen waren donker van huid. Wat hem wel verbaasde was dat de baard van de man rood was geverfd en krulde en glom van geurige olie.

Maar Arsheesh wist door het goud om de blote arm van de vreemdeling dat hij een Tarkaan was of een machtig heer, en hij boog knielend voor hem tot zijn baard de aarde raakte en maakte gebaren naar Shasta om ook te knielen.

De vreemdeling eiste gastvrijheid voor de nacht, wat de visser natuurlijk niet durfde te weigeren. Het beste wat ze hadden werd voor de Tarkaan neergezet als avondeten (hij trok er zijn neus voor op) en Shasta, zoals altijd wanneer de visser gezelschap had, kreeg een homp brood en moest de hut uit. Als zoiets gebeurde, sliep hij meestal bij de ezel in de kleine rieten stal. Maar het was nog veel te vroeg om te slapen en Shasta – die nooit had geleerd dat afluisteren verkeerd is – ging met zijn oor voor een kier in de houten wand van de hut zitten om te horen waar de mannen het over hadden. En dit is wat hij hoorde:

‘En nu, o mijn gastheer,’ zei de Tarkaan, ‘ben ik van plan om die jongen van je te kopen.’

‘O mijn meester,’ antwoordde de visser (en Shasta kon door de flemende toon de begerige blik op zijn vaders gezicht voor zich zien toen die zei): ‘Wat voor prijs zou uw dienaar ertoe kunnen bewegen om, hoe arm hij ook is, zijn enige kind, zijn bloedeigen kind als slaaf te verkopen? Heeft niet een van de dichters gezegd: *Bloed is sterker dan soep en kinderen zijn kostbaarder dan karbonkels?*’

‘Dat kan wel zijn,’ antwoordde de gast droog. ‘Maar een andere dichter heeft gezegd: *Al is de leugen nog zo snel, de waarheid achterhaalt hem wel.* Vul je oude mond niet met leugens. Die jongen is duidelijk je bloedeigen zoon niet. Jouw wangen zijn net zo donker als die van mij en de jongen is blond en wit, zoals de vervloekte maar mooie barbaren die het verre noorden bewonen.’

DE KRONIEKEN VAN NARNIA

Vertaald door Imme Dros

In de gouden eeuw van Narnia, als de hoge koning Pieter de Grote samen met zijn broer Edmond en zijn zussen Suze en Lucy regeert, woont er in het zuiden een arme visser met zijn zoon Shasta. Op de dag dat er een vreemdeling in prachtige kleren voor de deur staat, verandert alles voor Shasta. Hij ontdekt dat hij een vondeling is en dat de visser hem probeert te verkopen. Kan Shasta de vreemdeling vertrouwen? Zal hij met hem meegaan? Dan ineens opent het paard van de vreemdeling zijn mond en begint te praten. Samen met het bijzondere paard vlucht Shasta naar het noorden. Als hun bestemming eindelijk in zicht komt, weet Shasta dat hij zijn angst moet overwinnen en moet strijden voor het goede, want Narnia is in groot gevaar.

LEES *De Kronieken van Narnia* IN EEN SPRANKELENDE,
NIEUWE VERTALING VAN IMME DROS.
Het paard en zijn jongen IS HET DERDE DEEL IN DE SERIE EN
EEN VERVOLG OP *De wereld achter de kastdeur*.

KokBoekencentrum.nl
UITGEVERS | UTRECHT